

تحلیل مفاهیم و پیشینه تصویری نمادهای حیوانی در چادرشب گیلان با توجه به اسطوره‌ها و باورهای محلی

حسین عابدودشت^۱

زبیا کاظم پور^۲

چکیده:

چادرشب، پارچه‌ای است که به شکل سنتی در گیلان بافته می‌شود. این بافته مزین به نقوشی است که تداوم نمادگرایی کهن سرزمین گیلان را تا عصر حاضر به تصویر می‌کشد. پژوهش حاضر در پی پاسخ به این پرسش است که مفاهیم نمادین و ریشه‌های تصویری نقوش حیوانی چادرشب گیلان چیست. روش تحقیق توصیفی تحلیلی است. روش گردآوری مطالب کتابخانه‌ای از طریق فیش برداری و تصویرخوانی است. تجزیه تحلیل داده‌ها به صورت کیفی صورت گرفته است. بر اساس یافته‌های تحقیق می‌توان پیشینه حضور نقوش حیوانی را در فرهنگ فولکلور و هنر باستانی گیلان نشان داد. بزسانان نماد باروری هستند و نماد برج حمل و فرا رسیدن بهار است، گوزن دورکننده شر و نگهبان عناصر خیر است، پرندۀ نماد آسمانی که عموماً نگهبان نماد گیاهی مقدس است، پروانه نماد تغییر و تبدیل از مرحله‌ای به مرحله دیگر است. غالب نقوش حیوانی با مفاهیم خیر همچون برکت، باروری و فرونی همراهند. مطالعه درون متنی در باورهای مردمی و نیز آثار باستانی منطقه، تداوم حیات تفکر نمادین را در هنر سرزمین گیلان نشان می‌دهد.

اهداف پژوهش

- ۱- مطالعه عناصر نمادین حیوانی چادرشب گیلان.
- ۲- مطالعه پیشینه تصویری نقوش حیوانی چادرشب گیلان در آثار باستانی منطقه.

سوالات پژوهش

- ۱- مفاهیم نمادین نقوش حیوانی چادرشب چیست و باورهای محلی مرتبط با این نمادها کدامند؟
 - ۲- چه شباهت‌هایی میان نقوش حیوانی چادرشب و نقوش آثار باستانی گیلان می‌توان مطرح کرد؟
- واژگان کلیدی:** نمادهای حیوانی، پیشینه تصویری، چادرشب گیلان، باورهای محلی.

مقدمه

^۱ استادیار گروه گرافیک، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه گیلان- رشت- ایران habeddost@guilan.ac.ir

^۲ دکترای پژوهش هنر، مدرس دانشکده هنر و معماری، دانشگاه گیلان ** zkazempoor@yahoo.com

مقاله حاضر مستخرج از طرح پژوهشی با نام: شناسایی مفاهیم و پیشینه تاریخی نقوش چادر شب گیلان و کاربرد آن در طراحی لباس رسمی زنان، می باشد که در دانشگاه گیلان، دانشکده هنر و معماری ارایه شده است.

چادرشب، پارچه ایست ابریشمی که معمولاً به شکل مربع بافته می‌شود، مربع اساسی ترین نقشمايه چادرشب است. در مرکز این مربع بزرگ نماد ماه با خطوط جناغی (زیگزاگی) قرار می‌گیرد. در یک قطعه چادرشب بافته شده حتماً یک عدد ماه در مرکز است و در یک لاوند که حاصل سه قطعه یا قطعات بیشتر به هم پیوسته است تا سه ماه دیده می‌شود. گاهی این نماد در گوشه‌های چادرشب تکرار می‌شود که سه ماه در چادرشب برروی قطر مربع قرار می‌گیرد. ماه گل مربعی است که در میانش خطوط جناغی تکرار شده و اطراف این مربع با مربع‌های کوچکتر و یا نواری دندانه‌ای تزیین می‌شود. این بافته مزین به نقش مایه‌های حیوانی است. تحلیل حاضر سعی دارد به تحلیل مفاهیم نمادین و ریشه‌های تصویری نقوش حیوانی موجود بر چادرشب گیلان بپردازد و ریشه‌های معناشناختی نمادهای آن را در فرهنگ فولکلور گیلان مورد بررسی قرار دهد. روش تحقیق توصیفی تحلیلی است. روش گردآوری داده‌ها، ترکیبی از مطالعات کتابخانه‌ای و مشاهدات میدانی است. روش تجزیه تحلیل داده‌ها کیفی است. ابتدا سعی بر خوانش و توصیف نقوش چادرشب گیلان است و ارتباط آن را با باورهای مردمی گیلان مورد بررسی قرار می‌دهد و در مرحله بعدی پیشینه تصویرگری نمادهای حیوانی را در هنر کهن گیلان بیان می‌نماید. تحقیقات موجود در این باره اندک اند. مجابی و فنایی (۱۳۸۸) به شیوه‌های بافت و معرفی برخی از نقوش چادرشب پرداخته اند. عابددوست و محمدی اردکانی (۱۳۹۳) به معرفی نقوش چادرشب و ارتباط آن با آثار املش و مارلیک پرداخته‌اند. بررسی و مطالعه پیشینه تحقیق نشان می‌دهد که محققان بیشتر به توصیف روش‌های بافت یا معرفی نقوش چادرشب پرداخته‌اند. در مواردی مقایسه نقوش چادرشب با آثار تاریخی نیز مطرح شده است اما تحلیل نمادهای حیوانی چادرشب با توجه به باورها و فرهنگ فولکلور گیلان و نیز شناسایی پیشینه تاریخی صورت نگرفته است.

مبانی نظری تحقیق

نماد: نماد چیزی است که جای چیز دیگر می‌نشیند. هر گاه معنایی به هر شکل در پس حجاب شکل یا مورد محسوس پنهان شود، شکلی از نماد ایجاد می‌شود. هرگاه مورد محسوس در بر دارنده‌ی لایه‌های تو در توی معنایی شود، نماد خواهد بود و هنر شکلی نمادین است که خود به ما امکان می‌دهد تا مسیر و راستای معناشناسانه اش را بشناسیم (احمدی، ۱۳۸۰: ۲۶۸). در هنر و اسطوره میان مورد محسوس و معنا فاصله است (احمدی، ۱۳۸۰: ۲۶۹). یونگ در کتاب انسان و سمبل‌هایش از مفهوم نماد آغاز می‌کند و از آن تعریف ساده‌ای بیان می‌دارد. برای او نماد «اصطلاح، نام، یا نمایه‌ای است که افزون بر معانی قراردادی و آشکار روزمره خود، دارای معانی متناقضی است» (یونگ، ۱۳۸۶: ۱۵). نماد شامل چیزی گنگ، ناشناخته یا پنهان از ماست. یک کلمه، یک نمایه، هنگامی نمادین می‌شود که چیزی بیش از مفهوم آشکار و بدون واسطه‌ی خود داشته باشد. این کلمه یا نمایه جنبه‌ی ناخودآگاه گستردۀ تری دارد که هرگز نه می‌تواند به گونه‌ی دقیق، مشخص شود و نه به طور کامل توضیح داده شود (یونگ، ۱۳۸۶: ۱۶).

چاشو(چادرشب): چашو یا چادرشب، نوعی از پارچه بافی دستگاهی محلی است. این بافته منقوش در گیلان تولید می‌شود(مجایی و فنایی، ۱۳۸۸: ۳۱).

یافته‌های تحقیق

نقوش حیوانی به کار رفته در چادرشب اردک، بزکوهی، اسب، قورباغه، گنجه گاو(گوزن) و پروانه است. هر یک از این نقوش در اسطوره‌ها، باورها و فرهنگ فولکلور گیلان با مفاهیمی همراهند. نویسنده‌گان پیشین به توصیف این نقوش و شیوه‌های ترسیم آنها پرداخته اند. پرسور پوپ به برخی از این نمادها اشاره کرده اند. وی تصاویر اردک، غاز، درخت و گل را همانند آنچه مردم محلی باوردارند، نشانه‌های معمولی برکت و شادی می‌داند(اصلاح عربانی، ۱۳۸۷: ۳۹). نقوش جانوری چادرشب را می‌توان به دو گروه حیوانات و پرنده‌گان تقسیم کرد. هر یک از این نقوش با مفاهیم و باورهای ویژه ای همراهند.

الف: حیوانات

نماد اسب

اسب و سوارکار یکی از نقوشی است که در چادر شب گیلان زیاد تکرار می‌شود. (تصویر ۱) این نقشمايه در آثار باستانی منطقه گیلان نیز به چشم می‌خورد. (تصویر ۳) در باورهای عامیانه گیلان ذکر شده است که گیلانیان در روزگارگذشته مراسم تیرماه سینزه برپا می‌کرده اند و این مراسم در ستایش تیشتر برگزار می‌شده است و نکته قابل توجه آن که اسب سپید نماد تیشتر در متون پهلوی است. نمونه‌هایی از این نقشمايه در آثار باستانی گیلان نیز دیده می‌شود(خلعتبری، ۱۳۸۳: ۳۷). در قصه‌های عامیانه گیلان شخصیت اسب همانند سیمرغ یاری رسان و معجزه گر بیان می‌گردد. قهرمان افسانه‌ای اسب بادی، در روایات متعدد، تار مویی از یال اسب بادی و اسب‌های دیگر را آتش می‌کشد. اسب حاضر شده و گره از مشکل جوان می‌گشاید(چراغی، ۱۳۹۵: ۶۸). اسب در افسانه‌های ملک جمشید و مادیانی چهل کره دار، از غرب گیلان از یال خود به قهرمان افسانه‌ها می‌دهند و با آتش زدن موی اسب، به کمک قهرمان می‌آیند(جكتاجی، ۱۳۸۶: ۱۵۶). بر مبنای یک باور عامیانه در شب تیرماه سینزه اگر کسی نام اسب و سوار را بشنود، آرزویش برآورده می‌شود(بشر، ۱۳۸۷: ۵۰). برای گیلانیان، افسار اسب برکت است، وقتی اسب را می‌فروختند افسارش را بر می‌دارند، اسب را بدون افسار تحويل داده و می‌فروختند. اسب بی افسار را تحويل خریدار دادن در حالی که گوش اسب را گرفته اند سبب خیر و فزونی برایش می‌شود و دعای خداوند به اندازه این گوش به تو خیر و برکت دهد، شاهدی بر این برکت بخشی است(بشر، ۱۳۸۳: ۱۱۱). از نظر مفهوم نمادین اسب مظہر آب‌های بارورکننده است و مسیر زیر زمینی آبها را می‌شناسد این امر نشان می‌دهد چگونه از اروپا تا خاور دور نعمت بیرون جوشیدن چشمه‌ها به ضربات سم اسب نسب داده می‌شود(شواليه، ۱۳۸۸: ۱۵۲). در گیلان اگر اسب نشسته چندبار شیشه بکشد، درآمدهای زندگی صاحبیش

فرونی می‌یابد و ثروتمند می‌شود. اگر این شیوه کشیدن در شب باشد و صاحب سوار بیدار، به سراغ اسب می‌رود و پای راستش را بر پشت اسب نشسته می‌نهد و دعا می‌کند که خداوند، خیر و خوشی نصیب‌اش کند. برای گیلانیان نگهداری اسب سفید در خانه سبب دوری شیاطین و اجنه می‌شود(بهره، ۱۳۸۳: ۱۱۱). پیشنه تاریخی تصویرگری اسب در گیلان قابل توجه است.(تصویر ۳ و ۴) در کاوش قبور متعلق به نیمه هزاره دوم (آغاز عصر آهن) و سده‌های آغازین هزاره اول ق.م در نقاط مختلف به ویژه در کلورز، شهران، مریان و مارلیک و... مشاهده شده است که اسب با تزیینات خود تدفین گردیده است و بعضاً دیده شده که اسب به همراه صاحب خود دفن شده است. این ویژگی صرف نظر از مراسم تدفین در نزد سکاییها، بیان‌گر اهمیت و جایگاه اسب در زندگی بشر آن روزگار است(خلعتبری، ۱۳۸۳: ۳۷). بنابراین اسب علاوه بر اینکه در فرهنگ فولکلور مردم نماد تیشرت و باران است از دیدگاه ایکونوگرافی، یعنی تطورهای تصویری ریشه در آثار و آیین‌های کهن مردم گیلان دارد. پرسور پوپ این نقش مایه را بر چادرشب گیلان با سوارکار قالی پازیریک مقایسه کرده و شباهت آن را مطرح کرده است (Cluck, 1977: P.179) (تصویر ۲).

(۳۵: ۱۳۷۱)

تصویر ۴، مجسمه اسب و سوار، برنز،

املش، اوایل هزاره اول

ق.م (Mahboubian, 1997: 218)

همانطور که تصاویر نشان می‌دهد شیوه بازنمایی اسب در آثار کهن گیلان با بازنمایی آن بر چادرشب گیلان مشابهت های زیادی دارد. در این آثار سوار به شکل نیم رخ و یا تمام رخ از رو برو یا پشت مصور شده است.

نماد آهو و گوزن

آهو از نگاره‌هایی است که گزارش شده در چادرشب‌های قدیمی گیلان موجود بوده است. در چادرشب گیلان نیز گوزن بافته می‌شده که امروز بافت آن منسخ شده است. به جهت هندسی بودن نقوش تشخیص آهو از سایر

بزسانان کار مشکلی است. بافندگان نیز این نقوش را با نام کلی حیوان خطاب می کنند. مطالعه فرهنگ گیلان نشان می دهد که گوزن و آهو حیوان ویژه ایست که باورهای اسطوره ای مرتبط با آن بسیار است. (تصویر ۵)

در گیلان آهو یکی از نمادهایی است که در مراسم آیینی ویژه ای مرتبط با رسیدن بهار ظاهر می شود (بشراء، ۱۳۸۷: ۴۷-۵۱). این مراسم محلی از نظر مفهوم با نمادپردازی بزسانان مشترکاتی دارد. حمل نیز برجی است که به صعود خورشید، عبور از سرما به گرما، سایه به نور بستگی دارد. اولین علامت منطقه البروج است و در درجه ۳۰ اعتدال ریبیعی قرار دارد. در این نقطه طبیعت پس از کرتختی زمستانی بیدار می شود (شواليه، ۱۳۸۸، ج ۳۰: ۳۳). گوزن تصویری باستانی در بیان نوبهار است (شواليه، ۱۳۸۸: ۷۷۱). در گیلان باور بر این است که گوزن دور کننده شر و باعث شفابخشی است (بشراء، ۱۳۸۷: ۱۸). مردم برای دوری از آزار مار در خانه ها مقداری شاخ گوزن در محل ظهر مار می سوزانیدند و باور داشتند مار از گوزن می ترسد. (بشراء، ۱۳۸۷: ۱۸). مردم گیلان براین باورند اگر شاخ گوزن، گنجه گاو یا آهو را روی چاقو بکوبند و همراه باشند از شر جن و پری مصون می مانند. به این چاقوها دسته شاخی گویند. (پاینده، ۱۳۷۷: ۲۹۱). ارتباط طلوع خورشید و گوزن و نیز تضاد میان مار و گوزن در باورهای گیلانیان دیده می شود. بارزترین بقایای آیین های مهری در گیلان را می توان در نصب شاخ های گوزن و بز کوهی در زیارتگاه های کوهستانی دور دست جستجو کرد. شاخ این حیوانات بر فراز آزاد درختان و بلوط مقدس و حریم زیارتگاه نصب می شده اند (بالایی، ۱۳۸۹: ۶۶).

مناطق کوهستانی تالش، این قصه را باور دارند. مار و گوزن با هم بر سر جهت برآمدن خورشید، شرط بسته بودند. مار می گفت: خورشید از مغرب می دمد. چون سحر گاه مهر عالم تاب از مشرق برآمد، مار شرط را باخت و برای توان ندادن آن چه شرط کرده بود گریخت. از آن هنگام، گوزن دشمن همیشگی مار بد عهد شد (بشراء، ۱۳۸۷: ۱۹). این

داستان ارتباط طلوع خورشید و گوزن و نیز تضاد میان مار و گوزن را نشان می‌دهد. گوزن در آثار باستانی گاهی خود خورشید یا گاهی نمادهای خورشیدی را بر شاخ هایش حمل می کند که در این صورت گوزن نماد آسمان است(Golan,2004: 90). اما زمانی که گوزن بر بدنش یا بر شاخ هایش نمادهای زمینی را حمل می کند، مانند مرربع یا خط زیگزاگ گوزن نماد زمینی است(Golan,2004:90).

از نظر پیشینه تصویری گوزن یکی از فراوان ترین حیواناتی است که به هیئت مجسمه یا ریتون سفالین، و یا به شکل پیکره مفرغی و نیز به شکل نقش بر جسته در آثار باستانی گیلان دیده می شود. (تصویر ۶ و ۷)

بزسازان.

پس از تکمیل مجموعه مرکزی نقش‌های چادرشب، ردیف‌هایی از نقوش حیوانی و گیاهی و هندسی نمادین در کنار هم تکرار می‌شوند. (تصویر ۸ و ۹) بز آهو و گوزن از جمله نمادهای‌اند که در چادرشب‌ها به کار می‌رفته است. البته امروزه بافت گوزن و آهو مرسوم نیست. در میان آثار مختلف کشف شده از محوطه‌های باستانی گیلان آثار سفالین و مفرغی به چشم می‌خورد که بزکوهی و قوچ را به تصویر کشیده است. بز کوهی با شاخ هایی بزرگ تر از اندازه‌ی معمول که بسیار شبیه هلال ماه، ترسیم شده است نماد ماه است. گاه شاخ آن به تنها‌ی نماد ماه است(صمدی، ۱۳۶۷: ۲۱). بز نر هم مانند قوچ، نماد نیروی باروری و نیروی حیاتی است(گری

از مناطق گیلان و مازندران به مجموعه‌های شخصی و عمومی وارد شده اند(پرادا، ۱۳۵۶: ۱۴۱). (تصویر ۱۰)

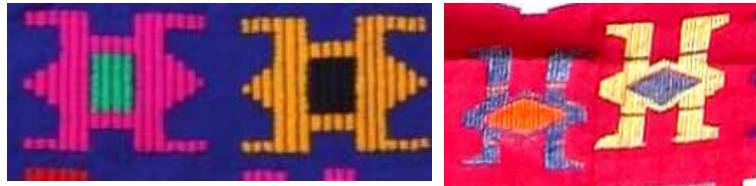

تصویر ۱۰ بز کوهی آرمیده ، جامی از مارلیک (نگهدان، ۱۳۷۸: ۲۰۷)

قورباغه

نشان هندسی که در چادرشب گیلان به کار رفته و برخی بافندگان آن را قورباغه می‌نامند از جمله نمادهای قابل توجه است.(تصویر ۱۱)

تصویر ۱۱ نقش قورباغه در چادر شب گیلان (عبددوست: ۱۳۹۳)

این نام محلی از نظر مفهوم نمادین، با کلیت چادر شب که مجموعه نمادهای مرطوب را به تصویر کشیده است، هماهنگی دارد. مردم گیلان آواز قورباغه را نشان باران می‌دانند. قورباغه در مفاهیم گوناگون نمادین به کار می‌رود که مهمترین آنها در ارتباط با عنصر طبیعی آن یعنی آب است. گیلانیان آواز خواندن قورباغه را نماد باران می‌دانند. در چین باستان قورباغه‌ها را به صدا در می‌آورند و یا صدای آنها را تقلید می‌کرند تا باران ببارد. قورباغه‌ها را روی طبل های مفرغی تصویر می‌کرند، زیرا صدای طبل یادآور صدای صاعقه بود. قورباغه باران را فرا می‌خواند. قورباغه حیوانی قمری در ارتباط با آب یا عنصر بین آاست. حتا در غرب قورباغه به دلیل دگردیسی اش به عنوان نماد زندگی دوباره ملاحظه شده است (شواليه، ۱۳۸۸، ج: ۴۷۳). در اشعار ودایی، قورباغه تجسم زمین بارور به خاطر باران‌های بهاری است؛ آوای غوکان برای شکرگذاری از آسمان به خاطر نوید میوه‌ها و ثروتی است که از زمین به دست می‌آید. در ودا از هستی غوکان سخن می‌رود و آنها را همذات برهمنهای سومه می‌دانند. غوکان آوازه خوان، و کاهنان زمین - مادر هستند. سرود ریگ ودا چنین پایان می‌یابد:

باشد که غوکان گاو آوا ما را ثروت بخشنند

باشد که غوکان در فصل باران حاصلخیز صد ها گاو به ما بخشنند، و عمر ما را دراز کنند (شواليه، ۱۳۸۸، ج: ۴۷۵).

ب: پرنده‌گان

پرنده

پرنده در هنر و فرهنگ گیلان از جایگاه ویژه‌ای بر خوردار است. پرنده‌گان موجود در چادرشب به شکل دوتایی محافظت گیاه، ترنج، یا طرح‌های هندسی هستند. گاهی چهار پرنده یک ترنج یا گل میانی را احاطه می‌کند. (تصویر ۱۲ - ۱۵) از دیدگاه نمادین پرنده از نشانه‌های پیوند دهنده زمین و آسمان است (کوپر، ۱۳۸۶: ۷۱). پرنده، نماد روح، نماد قدرت و زندگی و اغلب نماد باروری است (شواليه، ۱۳۸۸، ج: ۲۰۳). پرنده جزو نمادهایی است که همواره با درخت زندگی همراه است. بنابر متن بندesh سیمرغ سرور پرنده‌گان گستراننده حیات و زندگی است و با باران ارتباط تنگاتنگ دارد (تفضیلی، ۱۳۵۴: ۱۴۴). در میان مردم گیلان پرنده‌گان از جایگاه ویژه‌ای برخوردارند. پرنده‌ای با نام محلی نوغان خوار که شبیه گنجشک با پرهای رنگی است. از آخر بهمن ماه تا اوایل بهار طلب کننده باران است و در آوازش چنین

می خواند: جیر بَکَن، جیر بَکَن بهاره، به معنی پایین بریز، پایین بریز بهار آمده. مردم بر این باورند که این پرنده ابر را برای ریزش باران تشویق می کند. در گیلان باور دیگر، خوش خبری و مژده ورود میهمان از طرف پرنده‌گان است. پس در این باورها پرنده عنصری سودمند و در جهت خیر رساندن به هستی است. باورهای عامیانه گیلانیان خیر بودن پرنده را نشان می‌دهد. در گیلان اگر زاغچه در خانه آواز بخواند خبر خوشی به صاحبخانه می‌رسد(پاینده، ۱۳۷۷: ۲۸۹). مردم گیلان برای تمامی اجزای پیکر هددهد خواصی قائلند. هر کس سر خشکیده شانه به سر را همراه داشته باشد، مقبول الكلمه و محبوب القول می‌شود. با خویش داشتن شاهپر شانه به سر نیز همین اثر را دارد(بشراء، ۱۳۸۰: ۱۰۶). در سراسر گیلان قار قار مضطربانه و شتاب آلود کلاع ب ویژه در حال پرواز خبر از باریدن باران می‌دهد(بشراء، ۱۳۸۰: ۱۴۸). استحاله نیز در قصه‌های گیلانی مطرح شده است. نمونه‌هایی از این توان در آثار مارلیک مشاهده کرد.(تصویر ۱۶ و ۱۷)

انسان به پرنده
نماد را می

تصویر ۱۳ پرنده بر فراز درخت

تصویر ۱۲ پرنده‌گان حلقه زده دورتا دور ما گل نقش مرکزی
نرفته‌اند بر چادرش
چادرش گیلان (عکس از صادقی: ۱۳۹۳)

پروانه

یکی از نقوشی که در چادرش ب گیلان به کار می‌رود نقش پروانه است. (تصویر ۱۸) این نقش در ترکیب‌های پنج تایی میان چهار پرنده روی رو و دو تبرزین قرار گرفته است. در مواردی کل سطح یک چادرش را به عنوان یک نقش‌مایه سراسری پر می‌کند. مردم محلی آن را پروانه می‌نامند. نقش مایه پروانه در دستبافت‌ها و سایر هنرهای ایران و نیز دستبافت‌های ترکیه به کار می‌رود. چادرش ب بافت‌های قمریست بنابراین دگردیسی پروانه می‌تواند نمادی از دگردیسی باشد. پس با محافظتان

اصطوره‌ای آسمانی، پرنده‌گان احاطه شده است و شاید ارتباطی با وضعیت نجوم داشته باشد. این تفسیر با رمز پردازی پروانه کاملاً هماهنگ است. (نگارنده: ۱۳۹۲)

پروانه را می‌توان به عنوان نماد سبکی و ناپایداری ملحوظ داشت. وجه دیگر نماد پروانه

بر مبنای استحاله آن استوار است. شفیره‌های پروانه، تخم و هسته‌یی است که تمام استعدادهای بالقوه پروانه را در خود دارد (شواليه، ۱۳۸۵: ۲۰۹). وقتی پروانه از پیله خارج می‌شود نماد زندگی دوباره است و یا به عبارت دیگر مانند خروج از گور است. پروانه نماد آتش خورشیدی و روزانه است (شواليه، ۱۳۸۵: ۲۱۰). طبق یک باور عمومی در یونان، روم

باستان، روحی که از جسم مردہ خارج می شود به شکل یک پروانه است. این باور نزد بسیاری از اقوام ترک اسیای مرکزی نیز دیده شده که کاملا تحت تاثیر تفکر ایرانی است. آنان عقیده دارند که روح مردگانشان می توانند به صورت پروانه ظاهر شوند (شواليه، ۱۳۸۵: ۲۱۳).

نتیجه‌گیری

چادرشب (چارشو، چاشو) گیلان از جمله صنایع دستی شگفت انگیز منطقه گیلان است که مزین به نقش‌ها و رنگ‌های الوان است. در مرکز این بافت نشماهی‌ای قرار دارد که مردم محلی آن را ماه گل می‌نامند و تاکید دارند، ماه گل باید در مرکز چادر شب قرار گیرد. ماه گل مزین به خطوط جناغی نماد آب است. بنابراین ماه گل نماد مرتبط است. ماه گل با نمادهای حیوانی احاطه شده است. این نمادها و نشانه‌ها ریشه در باورها و نیز هنر باستانی گیلان دارد. باورهای محلی و بومی گیلان حاکی از آن است که این نمادها آورنده خیر و دور کننده شر هستند. نمونه‌هایی از نمادهای حیوانی موجود بر چادرشب را می‌توان در میان آثار باستانی مارلیک و املش نشان داد. این نکته قدمت نقوش چادرشب و پیشینه هنری آن را نشان می‌دهد. نقوش حیوانی چادرشب گیلان با مفاهیم نمادین همراهند. پرنده نمادی آسمانی است گیلانیان آن را خوش خبر و خوش یمن می‌دانند. بزسانان، گوزن و آهو نمادهای حیوانی مرتبط با باروری‌اند که آیین‌های محلی آن را نمادی مرتبط با آمدن فصل بهار بیان می‌کند. اسب و سوارکار نیز از نقوش چادرشب گیلان و اسب نماد تیشرت ایزد باران است، باورهای محلی آن را مرتبط با برکت و دور کننده شر بیان می‌کند. قورباغه نماد بشارت دهنده باران از دیگر نقوش چادرشب است. پروانه از نمادهایی است که مفهوم نمادین تغییر و تبدیل را با خود همراه دارد. این بافت ارزشمند با مرکزیت ماه می‌تواند با دوره‌ای از تاریخ گیلان مرتبط باشد که ماه در آیین‌های مذهبی- دینی جایگاه ویژه‌ای داشته است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت، نمادهای حیوانی به کار رفته در چادرشب گیلان نمادهای قمری و مرتبط هستند.

منابع و مأخذ

كتب

- احمدی، بابک (۱۳۸۰) حقیقت وزیبایی درس‌های فلسفه‌ی هنر، چاپ پنجم، تهران: نشرمرکز.
- اصلاح عربانی، ابراهیم (۱۳۸۷) کتاب گیلان، تهران: گروه پژوهشگران ایران.

- بالایی، علی (۱۳۸۹) گنج نامه ولایت بیه پیش. دفتر دوم، تهران: نشر سبحان نور.
- بشراء، محمد (۱۳۸۷) افسانه ها و باورداشت های مردم شناختی جانوران و گیاهان در گیلان، خوزستان و حشرات، رشت: انتشارات دهسرا.
- بشراء، محمد (۱۳۸۳) افسانه ها و باورداشت های مردم شناختی جانوران و گیاهان در گیلان. دد و دام، رشت: انتشارات دهسرا
- بشراء، محمد (۱۳۸۰) افسانه ها و باورداشت های مردم شناختی جانوران و گیاهان در گیلان پرنده گان، رشت: انتشارات دهسرا.
- پاینده لنگرودی، محمود (۱۳۷۷) آیین ها و باورداشت های گیل و دیلم، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- پرادا، ایدت و رابرت دایسون و چارلز ویلکینسون (۱۳۵۶) هنر ایران باستان، ترجمه یوسف مجیدزاده، چاپ دوم ، تهران: موسسه و انتشارات دانشگاه تهران
- تفضلی، احمد (۱۳۵۴) مینوی خرد، تهران: انتشارات بنیاد فرهنگ ایران.
- جكتاجی، محمد تقی (۱۳۸۶) افسانه های گیلان، چاپ دوم، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- چراغی، رحیم (۱۳۹۵) زندگی در قلمرو اساطیر. اندیشه های باستانی از مارلیک تا شاهنامه، رشت: انتشارات گیل و دیلم.
- خلعتبری، محمدرضا (۱۳۸۳) کاوش های باستان شناسی در محوطه های باستانی تالش، مربیان، تندوین، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور.
- شوالیه، ژان و آلن گربران (۱۳۸۸) فرهنگ نمادها، ترجمه سودابه فضایلی، جلد ۶، تهران: نشر جیحون.
- شوالیه، ژان و آلن گربران (۱۳۸۵) فرهنگ نمادها، ترجمه سودابه فضایلی، جلد ۱-۵، تهران: نشر جیحون.
- صمدی، مهرانگیز (۱۳۶۷) ماه در ایران از قدیمی ترین ایام تا ظهور اسلام، تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
- کوپر، جی.سی (۱۳۸۶) فرهنگ مصور نمادهای سنتی، ترجمه مليحه کرباسیان، تهران: نشر نو.
- گری، جان (۱۳۸۶) شناخت اساطیر خاور نزدیک (بین النهرين)، ترجمه باجلان فرخی، تهران: نشر اساطیر.

- یونگ، کارل گوستاو (۱۳۸۶) انسان و سمبل هایش، ترجمه محمود سلطانیه، چاپ ششم ، تهران: نشر جامی.

مقالات

- عابد دوست، کلثوم و جواد علی محمدی اردکانی (۱۳۹۳) "بررسی و تحلیل نقوش چادر شب گیلان" مجله علم و فرهنگ ، سال اول، شماره ۲

- مجابی، علی و زهرا فنایی (۱۳۸۸) چادر شب بافی قاسم آباد ، فصلنامه فرهنگ و مردم، شماره ۳۱ و ۳۲ ، ص ۷۳-۹۲

منابع انگلیسی

Cluck ,sumi Hiramoto (1977) Editor CarlJ.Penton, A Survey of Persian &-Cluck,Jay Handicraft. Tehran : Bank Meli Iran

Boise :-Golan, Ariel (2004) Prehistoric Religion, Mythology Symbolism. Jerusalem Public Library

منابع تصاویر

- گیرشمن، رمان (۱۳۷۱) هنر ایران در دوران ماد و هخامنشی، ترجمه عیسی بہنام، تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.

- نگهبان، عزت الله (۱۳۷۶) مروری بر پنجاه سال باستان شناسی ایران، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور.

- نگهبان، عزت الله (۱۳۷۸) حفاری های مارلیک، تهران: سازمان میراث فرهنگی

Cluck ,sumi Hiramoto (1977) Editor CarlJ.Penton, A Survey of Persian &-Cluck,Jay Handicraft. Tehran : Bank Meli Iran

: -Ghirshman, Roman & Wiet, Gaston (1966) Tre sors de L'Ancien, Iran Switzerland le Musee Rath-GenEve.

-Mahboubian,Houshang (1997) Art of ancient Iran, Copper and Bronze: Philip Wilson Publishers.

-Smithsonian institution (1965) 7000 years of Iranian art, Washington,D.c: National Gallery of art.

-Wilkinson.Charles K (1965) Art of the Marlik Culture , New Yourk: Bulletin of the the Metropolitan Museum of Art, Vol.24,no.3.

عنوان مقاله: تحلیل مفاهیم و پیشیته تصویری تمادهای حیوانی در چادر شب گیلان با توجه به اسطوره ها و باورهای محلی

بازدیدها:

-صادقی(۱۳۹۳) بافنده و تولید کننده و فروشنده چادر شب در گیلان ، قاسم آباد

Analysis of Concepts and Visual Backgrounds of Animal Symbols in Guilan's Chador Shab Based on Local Myths and Beliefs

Hossein Abeddoust[†]

Ziba Kazempoor[‡]

Abstract:

Chador Shab is a textile that is traditionally woven in Guilan. This braided motif depicts the continuation of ancient symbolism of the land of Guilan until the present day. The present study seeks to realize the symbolic and pictorial concepts of animal motifs in Guilan's Chador Shab. The purpose of the research is to analyze the semantics and background of the designation knowledge of Chador Shab as a traditional woven. The research method is descriptive-analytical. The method of collecting library data is through noting and picture reading. Data analysis was performed qualitatively. Based on the study findings, the background of the presence of animal motifs in the folklore culture and ancient art of Guilan can be demonstrated. Caprinae symbolizes fertility and also the Aries and arrival of spring, deer is the evader of evil and guardian of elements of good, bird is the heavenly symbol that is the guardian of the sacred plant, butterfly symbolizes change from stage to stage. Most animal motifs are associated with the concepts of benevolence, fertility and excess. An in-text study of popular beliefs as well as antiquities of the region show the continuity of symbolic thought in the Guilan art.

Research objectives

- 1- Study of animal symbolic elements of Guilan's Chador Shab
- 2- Studying the visual background of the Chador Shab's animal motifs in ancient works of Gilan.

[†] Assistant Professor of Graphics, Faculty of Art and Architecture, University of Guilan-Rasht-Iran
habedost@guilan.ac.ir

[‡] PhD in Art Research, Lecturer, Faculty of Art and Architecture, University of Guilan
zkazempoor@yahoo.com

The present article is derived from a research project entitled: Identifying the Concepts and Historical Background of Guilan Chador shab Motifs and Their Application in Designing Women's Formal Wear, presented at the University of Guilan, Faculty of Art and Architecture.

research questions

1. What are the symbolic meanings of the Chador Shab's animal motifs and what are the local beliefs associated with these symbols?
2. What similarities can be drawn between Chador Shab's animal motifs and the Guilan antiquities?

Keywords: Animal Symbols, Visual Background, Guilan Chador Shab, Local Beliefs

Sources and references

Books

- Ahmadi, Babak (2001) The Truth and Beauty of the Philosophy of Art, Fifth Edition, Tehran: Publishers Markaz.
- Eslahe Arabani, Ebrahim (2008) Guilan Book, Tehran: Iranian Research Group.
- Balaie, Ali (2010) Treasure Letter of Biah Province. Second Office, Tehran: Sobhan Noor Publishing.
- Boshra, Mohammad (2008) Anthropological Myths and Beliefs of Animals and Plants in Gilan, Reptiles, Amphibians and Insects, Rasht: Dehsara Publications.
- Boshra, Mohammad (2004) Anthropological myths and beliefs of animals and plants in Guilan. Ded and Dam, Rasht: Dehsara Publications
- Boshra, Mohammad (2001) Anthropological Myths and Beliefs of Animals and Plants in Gilan Bird, Rasht: Dehsara Publications.
- Payandeh Langroodi, Mahmood (1998) Gil and Deilem's rituals and beliefs, Tehran: Humanities and Cultural Studies Institute.
- Porada, Eide & Robert Dyson and Charles Wilkinson (1976) Ancient Iranian Art, translated by Yousef Majidzadeh, Second Edition, Tehran: Tehran University Institute and Publications
- Tafazzoli, Ahmad (1354) Minavi Kherad, Tehran: Foundation for Iranian Culture.
- Jaktaji, Mohammad Taghi (2007) The Myths of Guilan, Second Edition, Tehran: Ministry of Culture and Islamic Guidance.
- Cheraghi, Rahim (1395) Living in the realm of myths. Ancient Thoughts from Marlik to Shahnameh, Rasht: Gil and Dilm Publications.
- Khalatbari, Mohammad Reza (2004) Archaeological excavations at Talesh ancient sites, Marian, Tondvin, Tehran: National Heritage Organization.
- Shawaliyeh, Jean and Alan Gerban (2009) The Symbols of Culture, translated by Sudabeh Fazeli, Volume 6, Tehran: Jeyhun Publishing.
- Shawaliyeh, Jean and Alan Gerban (2006) Symbol Culture, translated by Sudabeh Fazeli, Volume 1-5, Tehran: Jeyhun Publishing.
- Samadi, Mehrangiz (1367) Month in Iran from the earliest times to the advent of Islam, Tehran: Scientific and Cultural Publications.
- Copper, GC (2007) The Illustrated Culture of Traditional Symbols, Translated by Malihe Karbassian, Tehran: New Publication.
- Grey, John (2007) Recognizing Near Eastern (Mesopotamian) Myths, Translated by Bajlan Farrokhi, Tehran: Mythological Publishing.
- Jung, Carl Gustav (2007) Man and his Symbols, Translated by Mahmoud Soltanieh, Sixth Edition,

Tehran: Jami Publishing.

articles

- Abedoust, Kolsoum, and Javad Ali Mohammadi Ardakani (2014) "Investigation and Analysis of Guilan Tent Motifs" Journal of Science and Culture, Vol. 1, No. 2
- Mojabi, Ali and Zahra Fanaei (2009) Qasem Abad Weaving Tent, Journal of Culture and People, Nos. 31 and 32, pp. 73-92
- Cluck,Jay & Cluck ,sumi Hiramoto (1977) Editor CarlJ.Penton, A Survey of Persian Handicraft. Tehran : Bank Meli Iran
- Golan, Ariel (2004) Prehistoric Religion, Mythology Symbolism. Jerusalem:Boise Public Library

Images sources

- Girshman, Roman (1992) Iranian Art in the Medieval and Achaemenian Era, Translated by Jesus Behnam, Tehran: Scientific and Cultural Publications.
- Negahban, Ezzatollah (1997) A Review of the Fifty Years of Iranian Archeology, Tehran: National Heritage Organization.
- Negahban, Ezzatollah (1999) Marlik Excavations, Tehran: Cultural Heritage Organization
- Cluck,Jay & Cluck ,sumi Hiramoto (1977) Editor CarlJ.Penton, A Survey of Persian Handicraft. Tehran : Bank Meli Iran
- Ghirshman, Roman & Wiet, Gaston (1966) Tre sors de L'Ancien, Iran Switzerland: le Musee Rath-GenEve.
- Mahboubian,Houshang (1997) Art of ancient Iran, Copper and Bronze: Philip Wilson Publishers.
- Smithsonian institution (1965)7000 years of Iranian art, Washington,D.c: National Gallery of art.
- Wilkinson.Charles K (1965) Art of the Marlik Culture , New Yourk: Bulletin of the. the Metropolitan Museum of Art,Vol.24,no.3.

Views:

- Sadeghi (2014) Weaver, Manufacturer and Seller of Chador Shab Gilan, Qasem Abd